

Thrasymachos

Fragmenta DK 85 B

<ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ>

B 1 = Dionýsios Halikarn., De Demosthenis dictione 3; p. 132, 3 Radermacher-Usener
 τρίτη λέξις ἦν ἡ μεικτὴ τε καὶ σύνθετος ἐκ τούτων τῶν δυεῖν (αὐστηρὰ καὶ λιτή)·
 ἦν ὁ μὲν πρῶτος ἀρμοσάμενος καὶ καταστήσας εἰς τὸν νῦν ὑπάρχοντα κόσμον,
 εἴτε Θρασύμαχος ὁ Καλχηδόνιος ἦν, ὡς οἶεται Θεόφραστος (π. λέξ. fr. 4 Schmidt),
 εἴτε ἄλλος τις, οὐκ ἔχω λέγειν. οἱ δ' ἐκδεξάμενοι καὶ ἀναθρέψαντες καὶ οὐ πολὺ
 ἀποσχόντες τοῦ τελειῶσαι ῥητόρων μὲν Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγένετο,
 φιλοσόφων δὲ Πλάτων ὁ Σωκρατικός· τούτων γὰρ ἀμήχανον εὐρεῖν τῶν ἀνδρῶν
 ἑτέρουσ τινὰς ἔξω Δημοσθένους ἢ τὰναγκαῖα καὶ χρήσιμα κρεῖττον ἀσκήσαντας
 ἢ τὴν καλλιλογίαν καὶ τὰς ἐπιθέτους κατασκευὰς βέλτιον ἀποδειξαμένους. ἡ μὲν
 οὖν Θρασυμάχου λέξις, εἰ δὴ πηγὴ τις ἦν ὄντως τῆς μεσότητος, αὐτὴν τὴν
 προαίρεσιν ἔοικεν ἔχειν σπουδῆς ἀξίαν· κέκραται γὰρ εὖ πως καὶ αὐτὸ τὸ
 χρήσιμον εἴληφεν ἑκατέρας. δυνάμει δ' ὡς οὐκ ἴση <τῆι> βουλήσει κέχρηται,
 παράδειγμα ἐξ ἑνὸς τῶν δημηγορικῶν λόγων τόδε·
 ἔβουλόμην μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, μετασχεῖν ἐκείνου τοῦ χρόνου τοῦ παλαιοῦ (καὶ
 τῶν πραγμάτων), ἡνίκα σιωπᾶν ἀπέχρη τοῖς νεωτέροισι, τῶν τε πραγμάτων οὐκ
 ἀναγκαζόντων ἀγορεύειν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ὀρθῶς τὴν πόλιν
 ἐπιτροπευόντων· ἐπειδὴ δ' εἰς τοσοῦτον ἡμᾶς ἀνέθετο χρόνον ὁ δαίμων, ὥστε
 <ἐτέρων μὲν ἀρχόντων> τῆς πόλεως ἀκούειν, τὰς δὲ συμφορὰς <πάσχειν>
 αὐτούς, καὶ τούτων τὰ μέγιστα μὴ, θεῶν ἔργα εἶναι μὴδὲ τῆς τύχης, ἀλλὰ τῶν
 ἐπιμεληθέντων, ἀνάγκη δὴ λέγειν· ἡ γὰρ ἀναίσθητος ἢ καρτερώτατός ἐστιν,
 ὅστις ἐξαμαρτάνειν ἑαυτὸν ἔτι παρέξει τοῖς βουλομένοις καὶ τῆς ἐτέρων
 ἐπιβουλῆς τε καὶ κακίας αὐτὸς ὑποσχῆσει τὰς αἰτίας. ἄλλισ γὰρ ἡμῖν ὁ παρελθὼν
 χρόνος καὶ ἀντὶ μὲν εἰρήνης ἐν πολέμῳ γενέσθαι καὶ διὰ κινδύνων <ἐλθεῖν> εἰς

τόνδε τὸν χρόνον, τὴν μὲν παρελθοῦσαν ἡμέραν ἀγαπῶσι, τὴν δ' ἐπιοῦσαν δεδιόσι, ἀντὶ δ' ὁμοιοῦς εἰς ἔχθραν καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους ἀφικέσθαι. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν ὑβρίζειν τε ποιεῖ καὶ στασιάζειν, ἡμεῖς δὲ μετὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἐσωφρονοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς κακοῖς ἐμάνημεν, ἃ τοὺς ἄλλους σωφρονίζειν εἴωθεν. τί δῆτα μέλλοι τις ἂν <ἄ> γιγνώσκει εἰπεῖν, ὅτι γε <γέγονε> λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζειν ἔχειν τι τοιοῦτον, ὡς μηδὲν ἔτι τοιοῦτον ἔσται; πρῶτον μὲν οὖν τοὺς διαφορομένους πρὸς ἀλλήλους καὶ τῶν ῥητόρων καὶ τῶν ἄλλων ἀποδείξω γ' ἐν τῷ λέγειν πεπονθότας πρὸς ἀλλήλους, ὅπερ ἀνάγκη τοὺς ἄνευ γνώμης φιλονικούντας πάσχειν· οἴομενοι γὰρ ἐναντία λέγειν ἀλλήλοις, οὐκ αἰσθάνονται τὰ αὐτὰ πράττοντες οὐδὲ τὸν τῶν ἐτέρων λόγον ἐν τῷ σφετέρῳ λόγῳ ἐνόησαν. σκέψασθε γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ἃ ζητοῦσιν ἑκάτεροι. πρῶτον μὲν ἡ πάτριος πολιτεία ταραχὴν αὐτοῖς παρέχει ῥάϊστη γνωσθῆναι καὶ κοινοτάτη τοῖς πολίταις οὖσα πᾶσιν. ὅποσα μὲν οὖν ἐπέκεινα τῆς ἡμετέρας γνώμης ἐστίν, ἀκούειν ἀνάγκη λόγων τῶν παλαιότερων, ὅποσα δ' αὐτοῖς ἐπεῖδον οἱ πρεσβύτεροι, ταῦτα δὲ παρὰ τῶν εἰδότην πυνθάνεσθαι ...'

τοιαύτη μὲν οὖν τις ἢ Θρασυμάχειος ἐρμηνεία, μέση τοῖν δυεῖν καὶ εὐκράτος καὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς χαρακτῆρας ἐπίκαιρον ἀφετήριον.

ΥΠΕΡ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ

B 2 = Κλέμενς Alex., Stromata VI, 16,5-6

καὶ μὴν ἐν Τηλέφῳ εἰπόντος Εὐριπίδου·

Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν; (fr. 719 Nauck)

(6) Θρασύμαχος ἐν τῷ ὑπὲρ Λαρισαίων λέγει·

„ Ἀρχελάωι δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάροι;“

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΗ

B 3 = Schol. Aristof. Av. 880

τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχος φησιν ἐν τῇ Μεγάλῃ τέχνῃ.

B 4 = Athénaios, Deipnosophistae X, 416a (X, 9 Kaibel)

Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινὶ τῶν προοιμίων τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφορεῖσθαι. πυθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων ἐργάζοιτο εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο ἐχειρονόμησε. πυνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπολείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγὰς.

B 5 = Aristotelés, Rhetorica III, 1; 1404a 13

ἐγκεχειρήκασιν δὲ ἐπ' ὀλίγον περὶ αὐτῆς (τῆς ὑποκριτικῆς) εἰπεῖν τινες, οἷον Θρασύμαχος ἐν τοῖς Ἑλέοις.

B 6/1 = Platón, Phaedrus 267c

τῶν γε μὴν οἰκτρογῶν ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν ἐλκομένων λόγων κεκρατηκέναι τέχνῃ μοι φαίνεται τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος. ὀργίσαι τε αὖ πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνὴρ γέγονε καὶ πάλιν ὠργισμένοις ἐπαίδων κηλεῖν, ὡς ἔφη· διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς ὅθεν δὴ κράτιστος.

B 6/2 = Hermiás, In Platonis Phaedrum scholia p. 239, 18 Couvereur

ὁ γὰρ Χαλκηδόνιος, τουτέστιν ὁ Θρασύμαχος, ταῦτα ἐδίδαξεν, ὡς δεῖ εἰς οἶκτον ἐγεῖραι τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πενίαν, τέκνα ἀποδυρόμενον καὶ τὰ ὅμοια.

B 6a = Platón, Respublica 338c

φημί .. ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον.

B 7 = Πλούταρχος, Quaest. conv. I, 2, 3 p. 616d

δει καθάπερ υπόθεσιν μελετῶντα συγκριτικὴν τοὺς Ἀριστοτέλους Τόπους (III, 1 n.) ἢ τοὺς Θρασυμάχου Ὑπερβάλλοντας ἔχειν προχείρους οὐδὲν τῶν χρησίμων διαπραττόμενον, ἀλλὰ τὴν κενὴν δόξαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν θεάτρων εἰς τὰ συμπόσια μετάγοντα.

B 7a = Filodémos, Rhet. II, 49 (Suppl. ed. Sudhaus Lps. 1895 p. 42n.)

καὶ Μητροδώρος (fr. 20n. A. Körte Jahrb. f. clas. Phil. Suppl. 17/1880 548) δὲ ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ποιημάτων ἱκανῶς ἔοικεν παρεμφαίνειν τὸ τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην ὑπάρχειν ... εἰπ<εῖν> μὲν ἐ<ν> π<λ>ήθει πε<ρὶ> τ<ῶν> πλήθ<ει> χρησίμων ἱκαν<όν>, τ<ῆν> δὲ Θρασυμάχου τέ<χ>νην ἢ ἄ<λλου> ὀτο<υδῆποτ'> αὐτῶν οὐ μ<αθό>ντας ... Θρασύμαχον καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους τῶν δοκούντων τὰς τοιαύτας ἔχειν λόγων πολιτικῶν ἢ ῥητορικῶν οὐθ<έν>, ὧ<ν> φ<α>σιν ἔχειν τὰς τέχνας, συντελοῦντας.

B 8 = Hermiás, In Platonis Phaedrum scholia p. 239, 21 Couvr. (in 267c, cfr. B 6)

ἔγραψεν (Θρασύμαχος) ἐν λόγῳ ἑαυτοῦ τοιοῦτόν τι, ὅτι οἱ θεοὶ οὐχ ὀρῶσι τὰ ἀνθρώπινα· οὐ γὰρ ἂν τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν παρεῖδον τὴν δικαιοσύνην· ὀρῶμεν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ταύτηι μὴ χρωμένους.